

տասուօք զայն ողողելով ողբագին ձայ-
նով կը պոռար . “ Ավարեկամդ իմ,
ով իմ բարերարս , ես զքեզ սպաննե-
ցի . սիրելի Անտոն , ալ չես լսեր ձայնս .
այս է եղեր ուրեմն իմ կեանքս խալսե-
լուդ փոխարէնը : Ահ , փութացէք ա-
ռէք ինծմէ այս դառն կեանքը . երբոր
բարեկամն կորսնցուցի , չեմ կրնար աս-
կէց վերջը ապրիլ , : Աս ըսելով կ'ուզէր
ինքզինքն սպաննել թէ որ զինքը չար-
գիլէին . ան ատեն հեծկլտալով պատ-
մեց մանրամասնաբար նաւաստեաց բո-
լոր իր գլխէն անցածը , և ստէպ Անտոնին
մարմնոյն վրայ ի ինալով . “ Ոխողուցէք
որ մեռնիմ . այս բարեկամ , ես ալ քու
ետեւէդ կուգամ , կ'ըսէր ու կը համ-
բուրէր զինքն և արցունքովը կը թըջէր .
Ոխողէք որ մեռնիմ . . . Երկինք , որ ան-
տարակոյս յանկեղծ սրտէ բղխած ար-
տասուաց վրայ կը խանդաղատի , կար-
ծես թէ ուզեց ՚ի չնորհս ասանկ գերա-
զանց բարեկամութեան մը անսովոր
կերպով իր գթութիւնն յայտնել : Ան-
տոն հառաջանք մը արձակեց և Ոխու-
ժիէր ինդութեան աղաղակ մը փրցուց
և ամէնքն իրար անցան՝ խեղջ Ապա-
նիացւոյն օգնութեան հասնելու համար .
ան ալ վերջապէս նուաղեալ աչքերն
վեր առնելով մէկէն Գաղղիացին կը
փնտրուէր . և հազիւ թէ զինքը տեսաւ
մէկէն պոռաց . “ Կրցայ ուրեմն ազա-
տել զքեզ սիրելիդ իմ Ոխուժիէր , :

Երբոր մակոյկը նաւն հասաւ , այդ
երկու մարդիկն հոն եղողներուն վրայ
խելքէ դուրս մեծարանք մը ազգեցին .
այնչափ առաքինութիւնը գիտէ մար-
դուս վրայ տիրել : Ամէնքն ալ իրենց
վրայ չափէ դուրս յարումն ունեցան , և
ամէնքը կը ջանային իրարմէ աւելի ա-
նոնց նպաստելու :

Ոխուժիէր Գաղղիա հասնելուն պէս
մէկէն հօրը գիրկը վազեց որ սաստիկ
ուրախութենէն քիչ մնաց որ չմեռնէր :
Ոխուժիէր Ա երսայլ նաւավար եղաւ .
իսկ Ապանիացին , որուն իր արհեստա-
կիցներէն մէկը շահաւոր պաշտօն մը
առաջարկեց , յանձն չառաւ այլ ուզեց
իր ընտանեաց քով դառնալ : Այց հե-

ուասութեամբ չի նուազեցաւ իրենց
բարեկամութիւնը , այլ միշտ Ոխուժիէ-
րին հետ թղթակցութիւն կ'ընէր , որոնք
իրենց բնական և սիրալիր զգացմանց
համար մեծ յարգ ունին . և կրնայ ըլլալ
որ օր մը ՚ի լսու ընծայուին ՚ի փառս այն
խանդակաթ սիրոյն որ այնպիսի դիւցազ-
նական գործոյ մը պատճառ եղաւ :

Բարոյական առածք :

Շարերարութեան օրէնքը երկու ան-
ձի մէջ այս է . մէկը միշտ պէտք է որ
տուածը մոռնայ , մէկալը միշտ առա-
ծը միտքը պահէ :

Ո՞ի և նոյն բանն ատել , նոյն բանե-
րուն բաղձալ և նոյն բաներէն վախնալ
բարի անձանց մէջ այս է Ճմարիտ բա-
րեկամութեան նշանը :

Ո՞ի կապուիր բարեկամութեամբ ան
մարդուն հետ որ աւելի պատուաւոր
չես Ճանչնար քան զքեզ :

Վագերախտ է ան որ կը ձեացնէ թէ
ուրիշը իրեն ծառայութիւն մը չէ ըրած .
բայց աւելի ապերախտ է անիկոյ որ չի
փոխարինէր իրեն համար ծառայողին .
իսկ ամենէն աւելի ապերախտն ան է
որ ամէն բանի մէջ կը մոռնայ իրեն հա-
մար եղած ծառայութիւնները : Ո՞եծ
բան չէ ապերախտին բան տալ ու կոր-
սընցնել . բայց ան է աւելի մեծն ու զար-
մանալին որ անանկ ծառայես ապերախ-
տին որ դառնայ երախտագէտ ու չնոր-
հակալու ըլլայ քեզի :

Ճաստատուն և Ճմարիտ բարեկա-
մութիւնը երկու նման բնութեանց
մէջ միայն կրնայ ըլլալ . վասն զի անով
միայն կը միաբանին մուգերը , կիրքերն
ու կարծիքները :

Շարեկամութիւն բնական բերմամբ ,
կարեկցութեամբ ու արգահատանօք մը
կը սկսի , և միայն իրարու զիջանելով
ու փոփոխակի զոհէր ընելով կը պահ-
պանուի :

(Օրէնքը մասնաւորի վրայ սէր չունի :

ՖՌԱՆՏԻԼԻՆ